Høiædle og Velbaarne

Høiærværdige Herre. Biscop!

Jeg fornam i mit sidste ved 30 Octobr. aflagde min skyldige
Tacksigelse til Deres Høi Velbg. for den prompte Justice
som mig er vederfaren, mand overrendt Deres Høi:
Velbg. ordre nu allerunderdanigst ved H. Pastor Agerbeck nyde
Berenholt saa hindrelig dog i denne Casu mig H. Pastor
obstacula, som Deres Høi Velbaar: af indlagde vidimirte
copie af Corporal Jørgen Laarsens Memorial nærmere
vilde bevise at være; Jeg har jogt med H. Provst
Buchhaves assistence at undgaae videre at incommodere
Deres Høi Velbg. som saa velgyndig Herre og Øvrig i vidim:
copie nådigst, Endnu derfor tienstlig ida at lægge mig
det til Last, at jeg paa mit Embeds Vegne, altså igien
er nødsaget at anbede mig Deres assistence og
foie dertil saa mål Jernj: som og anlangende Kjellen
Mortan Jensen, som har første Gang begaaet Hejnermaal
og H. Pastor Agerbeck iligemaade ida vil admitter
samme til actorat Sacramente; Jeg har i mit
forrige demonstreret, paa hvad maade H. Pastor
Berenholt har prædiket om Landets Øvrighed paa
prædikestolen, og derom Deres Høi Velbg. derved behagelig

22/11 1742

[illegible] Swerlidss Embede [illegible]
Daa saa jeg aller igiennem maatted nødsaget, at H.
Pastor Agerbeck, saa satt saa Predikestolen ned som
[illegible]ig; og nu röd Viola, og med saadan Forsk
saa bekiendt sin tale, Rand nemmen skal af indlag
attest og saa siden, i det at Tilbud nu indgiverdes
ikke tilladt mig at tilegge flere attester, som nød
som nu af saae, siden vend sidste Mandighed Rand
aflegge samme Vidnisbyrd, om det skulde findes
fornödne; Det samme nu passerit forgangne Söndag
da Rand aller igien nøiere at sage saa sin saa Predike
med Bön og alt, efter sin Dadmana, tagit til dictum
af 1 Epist: til de Cor: 10 Cap: 8 V. og deraf brugt mange
dell samme talemaade, som för nu meld, dette sin stillen
jeg Kortelig, for at ikke opfalde Deres Høivelbr. med
mangen Vidløftighed, Overbringen dette H. Major
Schor, referer sigd mundtlig baade, saavidt det
nu gaaer, og gaaer saa til, saasom jeg nu forsikrer
at saa ikke taler videre end Sandhed nu, med saa
ellers Sidelign og andre Forargelser om saadant skulde
continuere og blive tilladelig til saaadanne, og saa
da saa for onde consequencer deraf kunde flyde, saavel
til Sant Kongel. Majest: Interesse som ellers [illegible]
lader jeg dette Høivelbr. Sagen. Skiönsomhed; Hvad
Corperal Jürgen Laarsens Sag angaaer, saa saa jeg
siden saadan tilforladelig Efterretning, at Daa: afgangne
H. Pastor Marcker i Nye Kirke Menighed, efter at
Rand var kommen i Erfaring derom, at Corperal
Jürgen Laarsen saade engaaet Ekteskab, og da saa

Jeg taler til Eder gaar til Christen, tager
Jammen for sig i een Krog, og holt Jam sine Bøger
Synder for, og da Jand siden til Side for Synden paa
Jand Anger og Kiølse over sine Begangne Synder
vilde admittere Jammen til Alterens Sacramente, og
for dette sidste at skee, taler Jam med Vidner sig
at Jand stulde skee vand sidste som Christen, saavidt og
vor stod, og dvoegaa som for vor mell, vor Jand tillads,
saa at dette Dag efter min vidre Bevende vor vaar
afgiort, men vi saa vidre opsættet; Hvad Kyllavens
Dag angaaer, saa Jand Hvert Høivelbr. af Jant Memorial
til mig nermere for Dagens tilsammensang, og Hvad
Omgang dermed vor stod, saa og om Hvert Høivelbr.
dermed inda incommodere, af Jant Vnderm: JE. Brouskes
Skrivelse til Jam og JE. Pastor Agerbecks Vidnesbyrd
derpaa, og omsmstiendt denne Dag vor i de allernaadigste
Kongl. Forordninger Gyldig ved indført, og afgiort,
Daa til JE. Pastor Agerbeck allidevel Jammen ida efter
Laste, saa jeg Jar Aarsag at Skrifte, at Jand efter vor
Hvert Høivelbr. ordre i fald det kunde behage, at
befale JE. Pastor Agerbeck at admittere Kyllaven til
Alterens Sacramente; Beder derfor kiærlig at om
dette lignende Vdgydigheds stelen arrivere dette maatte ordine
at een anden Præst maae antage Jam; Jeg beder ved
vedgang at Hvert Høivelbr. vil vidervise mig til om
at jeg vor necessiteret at incommodere saa tid, men
magt mueve forsikrer sig om, at ald dralle vor mig
Vnderdøggelig, og at jeg med største Veneration vor
forbliver.

Høiædle og Velbaarne
Høiærværdige Hr. Biscop.

Kiærligste
Kiære
Kruse

Rønne
22de November
1742

Copie
Hr. Hr. Velbaarne Hr. Oberster
Commendant over Bornholm!

Efter vores Velbaarenheds Befaling og Ordre
Velbaarne Jacob Agerbech dato d.
Hr. Christoffer Søndagen d. 11 November, om i
gaarmorgen Soldater, og dig Herr, Herr og
Forbaler, da rykker sig Formiddagen mod
Nord Land Kirke Prædiken med dend
Segelse, og Bøn for Kongen og Christenheden
Fast Land op i Bibelen at progge i det
gamle Testamente og oplæse, paa ved dette
vor Fraelet Forsk med Jacobs Opvinde
og at Kragten Plinius, Hand at Sige igiennem
Ihm, Byger, og rykker ad Herren Jacob Klagend
2400 Skilling Klagen Forvundet Kragtens
Nidkierhed og Kragtsdommen Ved Land Hand
Fast af Herren, saa Skyggede og Kragten Hr.
Agerbech ad Herren Niels Kragt Boring
holm, for sit Forvare, og Sagde, at vor
Hand, vor Gudelig, og vor Død, Jacob Nøgt
Ihm Hand Dag Nydelig Kragt til ad give
vor Forbarelse, og rykker vore Hals
Hand ikke Hand vorfinder Sagde Hand,
Skik Hand vor Ihm, Hand Ihm Kommer
ning, ikke Har Nod, og Forstand, og Forstandes
Har ikke at Ihm, og Sige i det Samme Hand
paa Bibelen, Ihm Jeg Kragtens Norske Hand
ikke ikke, ikke Hr. Nadigaar ogsaa, Ikke og
ikke Niels, Hand ikke i Hand Ihm Kragt, I
Øvrigt Herr og Forbaler ikke Ihm Velbaarenheds
Ydmyge og underdanige Tienere

Kiøbenhavn d. 19 Novbr 1742.

Agerbech

Conform rykker Originalen Test. [illegible]
Lieut. & Adjt.

Høyvelb. og Velbaarne

Hr. Obristen og Kommendant

Hr. Jørgen Krause

Naadige og højbydende Herre!

Jeg som undertegnede mig, som i Gaar efter Predikten, da
undfalder mig ude Klemmend Predegaard for at melde indvinderende
mig ved deres højvelbaarne Hus med Attest af 5te: Nov. a:c: i
Dandelse: at Gud dyder opvække min Broder Jørgen Degnedrup
Pastor til Jerne til at tage mig ind, at jeg kunde komme til Herrens
Sacramente, men Gud vil mig undtage mig; mig Fuldes mine Gor-
dere, som ikke er for min Skyld ikke vred Gud, thi jeg nu i Gaar
i alt Ydmyghed bad at Gud vilde lade mig komme til Guds
Bord, vilde Gud mig paa Korset paa Dirnen, og sagde mig
for en Uduelig; Paa jeg ikke vilde Gjøre maatte
vælge mig, og bere paa mit Ulykkes Korset, dit jeg bere
vanskelig som ikke gerne skulde skriver, naar jeg som
skal komme til Nadveren, at aabner Jeg ikke med mig
Gjør paa Degnestolen; Derfor ingen Mindre end
mine Velbaarne Hus Attest, paa hvor

Jeg, ak: Høyboaarne Hr Obriste Hammer vred
begiert die mig annammet, og for Gud Alsmæ
tig en Christelig Ægteskab, min forhaabte Com
mendant og Ven, sørge ihvorvel, ak Jeg kunde komme
derom og paa mine Knæe bønfalde Hendes Excellence ihvor dend
Ceremonie som Gud ved ak Christelig og Høyvelagtbar for
rettes kunde; Mit Forsæt overgiver Jeg dig min
Høyæret Herre Broder Christen, og angrer mine be
gangne Synder, saa jeg vog Vover at for Gud
: naar min Synder forbedrer sig : at Hendes Excellence,
saa maae for Barmhiertighed og Christi skyld Broderlig
Kiærlighed ak liegger og forlade Herr Brodr
Brøst, og sætte Hendes i Guds Fæand rudkie
ller Barmhiertighed Kommen kommen, Jeg forbli
ver Deres Høyvelbaarenheds Naadigste Tiener, og
vord Ihvorsom Veneration ermer die min Kiær

Deres Høyvelbaarenheds

ydmygste
og vinder Tiener

Morten Sandvad
Dragoner ved Hr Obristers
Sønnes Compagnie

Hemmelsker Sogn
paa Bornholm
d: 19 Nov: 1742

Som Eder vorrende Dragoner og Ja.r Niklumsten Knud Sönner 2den National Compagnie Cavallerie for paa Landet Borringholm ved Navn Martin Hansen, Gaar andgiven sig for mig, at gaae for at gaae bygaard Engemaal ved at gifte sig med Anne Christine Naamlig Eeigne Jörgensdatter, som bestaar for gaards Fader Hans Mortensen, paa 33 Ja.r Eier Egen Gaard i Klemmensker Sogn, skal for Sognepræsten Velærværdige Hr. Andreas Agerbek være indlagt for tvende Gange siden at være Bannerlyst, som gaar og skeer aar, Naa gaaer jeg sammen gifte, vil være Laget examinere ved Forhør, og saavel befindes at gaae gifte Standsmæssig og Ligestaaende som at indeværende Attest kunde tvende gaaende Eders Gaards Fader og Sogneprædt, at det vil første Gang gaae Engemaal bygaard gaaende; Forsaavel gaaer Eders Konge: Maie.t allernaadigste Forordninger af 29 Dec: 1696. saavelsom 9de Dec: 1735. etc: Ecclesiastique for Borger og Politeie Politien at undgaae, Naa gaaer jeg allegrene det ydre Forordninger af 23 Dec: 1735. af Sognepræsten det mig vil kunde vil andvendes, nyelundes denegere, at vorbemeldte Militaire Person aldrig Attest, paa det gaaer fra Alterens Sacramente ikke skal forholdes, Datum Kiöge stud 5. November Ao 1742. s. —

Eders Konge: Maie.t de Dannemark
og Norges p. Ordinaire Obrister
af Dragonerne og Commendant
paa Borringholm. —

Krüsse

Høj-ærde, Høj-ærværdige
Hr. Biscop Worsøe!

Høyædle Høj: velvyrdige
Hr: Biskop Worsleb

Drammen

Lømme d: 6 Octob:
1742.

Underdanigste Tiener
og Client Buchlaug

Höj: Ærlr og Høj: vellærdr
Hr: Peder Hersleb
Biskop over Bergens Stift og
General-Ficar-Inspector
Min Høj: Gunstige Herre!

Da Degnen Friderich Stake, som i denne
Herrens Tjeneste har været, til Hr: Provst og Sognepræst
til Hr: Biskop. Amptmand og Biskopen
til Bergen for en Kjøbende Aarlig Løn 24 Rdlr,
af Kiøbmænd eller andre Folk, da kan tilkomme
en tilsagt 20 Rdlr, Men fast gandske ringe Kiøb,
ihvorvidt begge Anmærkning, formedelst Kirkens
i den Stad Fattigdom og Mangler skiøld, saa ind-
gaaet at tilbe Klokker med Cammerlen 24 Rdlr
i Steden for 20. Nu er meldte Kirken, saavidt for
Regn kan, i god stand, men ej saa vant 200 Rdlr i
Capitall: naar gandske skulle skrive Kapitalen: og saa
og indkomme, som nu af Kiøbmænd for Kirken kiøbt
/: skiønt mindre end Kjøbt og mange Familier ind kom-
me siden: / 20 Rdlr til Degnen - Hvis ringe Løn 20 Rdlr
/: da de som skal være vanvet alene Kiøbt Kirken ej til nogen
Løsen og Tilbygning bekommen kan til at betale Degnen
Kiøb: / af hvilken aarlig Rente og indkomme Capitalen
til Capellanen 25 Rdlr aarlig kunde til Degnen
Gehalt tilforordnes og til Degnen, som nu
Klokker. Derved Jeg ikke, saavel resolverer Hr Høj: Hr:
som vilde given paa indlagde Degnens underdanigste
Memorial, Men vilde i ydmygste Underdanighed indbede reso-

6/10 1742

[illegible]

Kiøbenhavn d. 6 Octob.
1742.

Hans Excellence Hr. Geheimeraad
og Ridder af Elephanten
Hr. Thiesen

min allerunderdanigste Tiener
Buchhave

Høj:ærv:g Høj: velbaarne
Hr: Biscop Pontoppidan

Da jeg ikke formaaede ikke forsvarligt Brøstfeir sk: gjøre
Mig tal igiennem: / og tiltoe mig Kaarmer, Mon Høyer
forstaaed, som dersom allerhøyst, da mueret Skrifter
saaledes paa Brev at tabe dem, eintradiere vel nogen
intradition at have Dem skrevet paa: / Brev
forvarer, skeed Brøllupet, der kand holde i dennem
Kirker at paaskrive, uden Ministr forrettelse
til mig, skiønt kirken at skride Mar: Ministr: pag
336. som Maatte jeg i Underdanigst forestrage nu
sag, sk: Mag: Johan Pontoppidan, Sogne: præst til Nexøe
og Sr Børge Sogn, saa, Mehner jeg var til Kaarmer,
Mueret sidder Sr. Hans Sogn Kirker, Giord Brølup
Med sin daatter og skal: skrevet langborn paa Chri,
stians-øe i sit eget Kirke i Nexøe, Vel saadt, jeg
forfandt ved Kirken saa Mit Kaarmer
Mon skreven ester Mit Kaarmer, 3 til Sogn
for Brøllupet, var skiedt, som di fand indtiente
Mig, Mon saa jeg i Kirken blieb for jeg vilde sk: uden
ost ved Sogn gement, jeg saaledes for: / og Brøllupet blef
saaledt dagen efter: / Mi fallet: / kaarmer: Mueret i Kon,
stilder Vare saaledes: og da jeg vilde saa Mon
Mit Kaarmer om Kirkeleie udsald, saa fand, for,
uden at derfor den saldene Salarium Mod mig, ved fand
allerlei vilkaar Kirke ost at Vaare nogen vedtig sk,
saasom fand uden Kogen Mit billedsk paa egen
Hand forvarende Kirken: Kirken og Kirkeleie ind
kommen, per Missive Kirke forlagde Mig at Kaber

6/10 1742

Høiærværdige Høiædle Høiædle Høiærværdige
Høi Høi Høi Høi
Høi Høi Høi Høi
Høi Høi Høi Høi

Høj: Velb: og Høj: arvværdige
Mag: Peter Hersleb.
Min Høj: gunstige Patron!

Deres Høj: Velb: Høj: arvværdigh Skrivelse erindrer, at jeg
vilde forsøge Mig paa vinteren at incommodere Mand
saa vidtløftig som Deres, Men i anledning Deres Jacobs og, at
Deres Høj: Velb: Høj: arvv: vi ingenlunde vilde tilraade.
Jeg lovede dette sidste ogsaa Sept: forledne aar og: Ufortalte
i Sr Clemens Sagen og om efterfølgende Sendelsens
Forløb imellem de Herrer Brødre, Provst Tabel, Amtm:
H: Hr: Elias Pedersønner og Hr: Opdals, Hvor da Provst
Jacobs, som indlagde Documenter under No 1 ind.
vidner; Men Landsdommeren i Throndhiem at Provst
Pedersen i sin Egen Sag imellem Brødrene, Men
siden Mine Velædle Assessores, Land Høj Herrer Mit,
Formænd, Medrømmelige og Landsmænd og de billige
den vinde Lykke Herren ved den Anden, allerhelst
da der efter Forrige Conferentz imellem Mester
Jacob paa Madm: Hr: Elias Pedersens Vegne, Men Hr:
Opdals Landsorg Hr: Friderich Monrad Lovede at
give sin Mening skriftligh, som og fremdeles under
No 2 følger ved Deres Høj: Velb: Høj: arvværdigheder
Brødre og Høj: gunstige Herrers Conferentz, og Jeg vidste
de klogeste, skiønt de gik saa fale til Sagen, uden dette at
Pedersens Skiøl ligger Sr Clemens Provste-gaarden, nu af
fort som vor gierne 100 og Skiøre Dlr: til Hr: Opdal
for gaarden vedkommende, Hvorpaa aldrig er sat noget
Lovs paa gaarden. Ved stundt Overskrivning og Underskrivning
er jeg Herren Hr: selvfølgelig siden ikke forfaret i Testamentets

6/10 1742

Kiøbenhavn d. 9. Octobr.
1742.

Deres høyædle Høj: ære,
Underdanigste tienner
og Creatr
Buchholtz

Høyædle og Velbyrdenhed, Høi Velbaarne
Høi Velædle og Høi Velbyrdige Herr Patron og Velynder!

Jeg giver mig den Frihed i Underdanighed at berette Min Herre
Høiædle Velbaarenhed, at Provsten Herr Jens Richardt Prydenberg
haver til Salgn Salarium som jeg paa Angivelsen af Provsten
Peder Rasmussen, samt paa Angivelsen af Hr. Hr. Christen Godahl
i Provstiet vacance i Aar forvandlet, hand vorn Hals tilkommen. Da jeg
vaga maatte med min Hoste og haard Logede mig Rømme paa vilde
Calesbring, Alt saa formaaer jeg ei, at reise nu, at jeg skulde
gi Provsten paa Visitation, samt i Provsten tilbørlig Aar
haand som skal, saa det lidet jeg Aar for Sinne, ikke burde paalegges.
Jeg er ikke og min Haand af Provsten ikke hand Forlangen Magt af Mig
og i tilkommende, siden det var længe efter at hand blev tiltraadt Provs.
Hvor vor Sinde jeg er og altid Aar vorne at Lade mig skulde vise og troste, som
mig agter Arbeit. Min Høiædelvordige Herr Biskop som mig skulde
Hvilke og ydede Mig, Høie Laisonable Intimens skal vorn mig Mod.

Dennæst vilde jeg Underdanig bede for min gamble og dage Fader
Præsten som allerede Aar vorne nu Magre Gudfrygtig og oplyst
vil hand mig Sin Underdanige Bøn naadig vorn Commendere
Provstiet, Philip Jacob Aar for Mariager Landsogne Præ, saa hand kunde
maatte sig baade Alderdoms og min Approbation, som han saa og
Provsten Herr Jens Richardt formodet meget hand Alt, mine Aar
Aar forvandlet, Gud at hand nu forlænget. Og siden min Aldrig
inderlig affecterer at kan min Søn i Landet forsiunt, skulde
Samme Almue Academia Aar ringeagt, saa vil jeg saa inderlig
Underdanig bede samme naadig mig at Gienstelig forlænge Tiden
Jeg vel ald Underdanig Velsignelse ønskende, Deres Høiædle
Velbaarenhed mine Velsignende Børn og Børnebørn i Gud Befalende
Vedbliver jeg at skrive mig vil Underdanig

Deres Høiædle og Høi Velbyrdige Herr Patron

Underdanigst

Nasle d 28 Oct. 1742.

H. Nicolai

Høyædle og Høyvørdigste Hr. Biscop.
Høyædelbaarne Herre!

Jeg vog i allerydmygeste underdanighed ved Hr. Memorialer til Jens Lauge. Mayn= samme allerunderdanigst solliciterer om nogen Erstatning for mine Fadr. Tørfelds, som ved Døds Aldelighed Hr. maatte meg ved min Fadres Peder Kofods gaard d. 22 october sidstafvigte aar 1721 blev tilfaldt, og mig som Fader for mig med Retten Hr. Herren og Kongen accorderet. Jeg indskyer ingenlunde til min Høyærvørdighed Hr. Biscop, at jeg i Haab vil besvære mig gamle Mand ihen nu saa betydelig Tregrim Endnu i Hast og Hyæster Tider, nu fra 22 october 1707, til indeværende aar, som beløber sig 15 aar ydlig Gage til mit Fadr. sidstafvigte dag d. 22 october, ydleg Betaling til min og mine Børns Underholdning d. 22 October, ihvor man finder saa i Jørgens Regn. Jeg ey de i Jørgens Mann fornemmeligst mine Børnig og Aldersdom nu 68 aar in November samme Jætigheder og Ydtigheder ey saa trykker til mig in mine Trangbergstegnid

Og Maatte vi commendere Dig for Jesu skyld Gunstige og Velbaarne Studiosum Philip Rask til at beskrive mit Embede, og saa vel at ogte min ældste Datter, Hvor meget saadant Hæder og ære kan bevæge Dig til at ønske vor at Gud vil sende mig Lyst og Lejlighed til mine Medbrødre at besøge, og mine Medbrødre igjen at besøge mig, Da Tjener min Embedsbroder og Sognepræst mig til Efterretning at Biskop Pelt i Maaltid skriver mig at have afslaget for Gud Barmhjertighed skyld Consentere min Begjæring, at skulle Gunstige Studiosus Philip Rask Maatte rejse derned for vor Herres Bøn og Bøn Dag paa Prædiken Stregen Embede ved Haste og Kjøsters Menighed Men min Ven, at bekræfte til Trøst og Fornøielse, Dig som Gud eyer Ære Magt og Herlighed fra alle Evighed og Verden, og give dem Hjerte til at glede vore Medbrødre Hjerte ved sine daglige Gaver og Velsignelser

Jesu Gode og Gode vor Herre

Hs Biskops

Haste paa Bornholm
d. 22 October 1822

Medbroderlig og Ringe

Laurits

Claus Laurussen
Diaconus Hasloriensium
et Rithanoviensium

Maatte vi vore saa beleyd, at vijde vilde tilbyde til min Inge, maatte vi at
sandsom vi ville, skal dennem nogen contribuere til Mening, hvad og Ungdom,
vand vinde vibrig, Hvorfor vi nogenlunde burde vore skyldige til dissen
Veld Fejr og Fornøjelse Vej i dette forslag, hvor til Gud give Lycke.
Basle. dat. ut supra.

Hofschildt.

Vor som Navnes Forskrevne Vilde saa vel
Consentere, som Vi vindskibelig vinde vinde
Person ind fornøjet.

Hr Rudolph N. Bidstrup Schellerup
H. Engel. Ria Ancher
Niels Monsen Hans Jørgensen
Søren Malm

Vor velmeldte Rudolphus Monsr. Basel er min Ven begiven
de, Vand ey vi andet Tilbud vil sand jo saa ikkeud vi Hans skikkelig
sig som en Landerlig Stud: ryster og austaar og Vel Vinder
Vindig til gods Ære, Mening selvens opbyggelse, og den gamle, saa
ge og skrøbelige Mand i Hans høje Alder og Svagelighed
Trøst og Vedbrydelse, dog vilde gratulere Ham af Hjertet
Løne d: 29 October: 1742.

Buchau.

Høy: Ædle og Høy: vrrværdige
Mag: Peder Hersleb
Biscop vdøv Sællands Stift og
General-Kirke-Inspector!

Det har aldrig vært min Tanke, langt mindre
Mit forsæt at bivelære Mig paa nogen ærlig
Mand, langt mindre paa en ærligh Præste-Mand,
som lig dog Maar tvale i indlagte Hrr Hr: aller
Tjenstvillig Hagen-Præst til Østre-Lars- og Gud-
hems Sogne, at bekiendes for, Mig i alle Maader,
ligesom at skrumgaar, vrværdig og prædikende, og
saa vor og først vært Min angang Med vrmelte
Velærw. Hr: Tjenstvillig: som lig ej anderledes
Har tracteret eller anført med vrværdig Fader
og Hagen-Præst for kiærlig Meening skyld: i
den sag, angaaende den skiøtte grunde-trøbling, saa
kaldet, Carren Storks, der saare stride strøm Hastende
Min Maar Formuen af indlagde en Klager Stri-
gelse med minde Tanker, og derfore Lodes paa
Samt brev fra Dem til mig at insinuere
til Dem Høy-Ædle Høy-vrværdigste denne
Min Underdanigste Erklæring:
Den første Post af indlagde Velærw. Hr: aller Tjenstvillig brev
til mig, Angaaende, at ej i ret Samtale med Sam-
sø Clemens Præste-gaard skal have sagt til Dem, at Hand
og sidstnævnte Hr: Anders Aggerbeck skulle Drukne,
dersom ej, at Hand, den gamle Mand, som lig aldrig saa
de fik og Langt Mindre talt med Dem, efterdi ingen

1/3 1742

Saa snart Sand saae Mig med opstikkige øyne ord, hvorved Mig
svarte intet, men da Sand begierte, at Mig vilde stikke
Øyene, Svend Jørgensen, vorende Karle. Comens Søgne og
den tid Laae i Leiligheed med Sin Øxe Øxeskaft, en
Anden Øxe-Skaft, svarte Mig, at vilde de gaae om Al-
den Øxe-Skaft til Svend Jørgensen Maatte de gaae
Hans Langs Magt og Hans Jørgen Jørgensen Øxe-Skaft
og Øxehoved, saa vor Mig ikke at gaae om Skaf-
ten og om Hals med Mig Skaft, og mester Niels
Jørgensen kom Sørge for sine Underdrevne Karle og
gaae at blande sig imellem os i Mellemmaade
Forsøgte.

Den 2den Post, Angaaende en Malefikant, i Øster
Caris Sogn. Hagen Skal og Skal, som med Kalkmen Skal
Skyndt med Creaturer, da er det Skyndt, at Sig nogen
Velbaarne Amptmand Ulrik eller Sine Ko Olle Jør-
gen kom Sig aar Skuen den Sag bekiendt og Malefikanten
Sig bekiendte, at Sand Skulde aabenbaaret Skal Hen
Sand da vilde Sør Dessen, at Skyndsom Maatte Skee
Skyndsfred: Hvor Sand nemte Skiøge og ukydig Sør Mig
til Gudsbord, eller nogen Sacrament Som der Sør Sker
Sørgelt, da Sand er over 20 aar gammel: Forsøgte, om
Sand vilde Sør Dessen, at Skyndsom Skal Skeer Skeen og
Skee tager med den Skiøge Skal ogsaa, Som det kunde.

Den 3die Post, Angaaende Karen Hvorbe, Soe Saldt, er
Sam Mit nu Skolgende Underdaniger Bønner indfald
omunder, allernaadigste Herre: Mig i Mandtal til Sig
Soe Skaad Maatte: Sam at Motive: Da det var Skee
Sine: Gudsbord blef absolveret, siden Sam i Øster
Hans Langs allerede Forvandling Skal Skee Mig
dersyge Sig igiennem andre Sogne. Om Mig Sammi
Sor Forskud Mig Skatter Mig til Deres Høyeste Høyære. at
Dere; Gide Gud Mig Maatte Giøre Mit Embede Skadeligt

Allernådigste Herre og Konge.

Vi underskrevne Borgere af Kiøbenhavn, ere saa dristige at indgive denne allerunderdanigste Forestilling, at Deres Høy- og Høy- etc. etc. vilde være Os allernådigst at unde, at vi maatte faae Deres Høy- og Høy- Velbaarenheds Tilladelse, saa vel

Deres

Kiøbenhavn d. 1 Marty 1742.

Allerunderdanigste Tienere

[illegible]

Høy-Ædle og Høy-ærværdige
Mags Peder Herslebs
Biscops over Sællands Stift og
General-Kirke-Inspector!

Da velærværdige Hr Hans Marcher, Sogne-
Præst til Nyr-Kirke-Sogn her i vor Landet ligger
for Døden og vi ere Vantroende til Liv[s]ens, saa har
Hans ældste Søn, Nafnlig Gilert Holck Marcher
begiert af mig en Attest om Hans Afdøde Forhold, saa
Vidt mig Vitterligt er, for Hanen sin Faders Død efter
Faderens afgang at søge, hvilket og Han ikke har
Kundet Negte; Hand har Vidst sagt for Faer Tider
siden at Capellanie-Embede pro Persona at Maatte
Nyder for Hannem sin Fader, hvorpaa og Han
svaret, da og i Vor Vitterlig om Faderens Rigdom,
Men siden Hr vi finnes Nogit Gavb om Faderens
Lig, Vil Hand vel søge Laldt, og da Land og vi
Andetsteds Veder, med Faderen Hr Hans Marcher
i Lang Tid har Vaert Syg og Skrøbelig og Hanen
Gilert Holck Marcher i Hans Faderens Skrøbelighed
Hr paa Nogle Aaer Tid, til og fra, har Fundet Hans
ved Skolen, Hans nu Fuldelig Studios og
Lydig Søn. Dat: Rönne d: 7 Martij 1742

J Bücklaue

Høy- Ædle og Høy- verdige
Magr. Peder Hersleb
Biscop over Vallands Stifft og
General- Feldt- Inspector!

Nu i dette Moment Kl. 5 Post Meridiem kom for mig
ad Kgl. Hans Marcher, Gaarden Vogner- Skrædder til Byen,
Leder Vogn for en Landet Bonde, og Ved
Døden afgangen. Hvorfor Raadet er, Ved dig
ikke, Men dig Gunstes Deres Høy- Ædle Høy- ver-
dighed for tilkiende indsendt sig Raad Lands,
For vrigtem er det ikkun et lidet og ringe Raad.
Gud bevare og opholde Deres Høyverdighed sund

Deres

Aarhuus d. 9 Martij
1742.

Underdanigst Tienere
Eleve [illegible]

Høy- og Høy-ærværdige
Mag^r Jeder Herslebs
Biscop over Fallanders Stift og general-
Kirke-Inspector!

Gud vil lader dette i mit Embede indløbe, forvandles den Vanskelighed i Mit Hierte og Modstand i mit Embede hvilket Gunst at skjøtte Kongens Befalinger, Borgere her i Kiøbenhavn, som for forsøgt Karen Ibsdaatter der nu sidder paa Fattighuset i Mors, gaar for i dag: i dag: med Guds Naadige Hielp: skal fuldbringes: Gud bevare, og fornøyelig giøre Hende til Døden: og vær at persvadere til nogen Forlig med sine Fiender; hun har forlængst gik nogle gange, at hand ville komme til hende, Men, uanseet, hun selv endnu saa kald med sine og forrettede sin sagen, efter hendes begiering skulle hun see sin, endnu ved Klokkerne og Graverens Enke sin siger, hand endelig nu til sidstning om ikke for hendes, da for sines egen Børns og Børnebørns skyld maatte dele og forlige sig med hende, hendes hand dog saa forstokket uden ønske, at hand nu vil; hun har tilgivet og forladt sin for mig, saa at hun kunde sætte sin mund og dreye efter sines Konges Majt allernaadigste befalning, som vi bede for Kongens forsalelse, maa fuldbringes, Men dersom nogen ugunst resolution af sines Kongelig Majt vil befrie sine Kirke-Disciplin for ommeldte Klonnis Børn, vor hand for nogen tid siden har skrevet om og ligvel Deres Høy-ærværdighed indsendt Min skriftlig og underdanig Erklæring paa efter regjeringen, Vor i Kiøbenhavn, vor vel at ønske, at den ej skiedte nu dem saa hastig ofte indstød, eller med visse Vilkor maatte indskrænkes, siden hand ej var Menighed og gods ord at kiende, Men i sanne at maatte paa-

31/7 1742

liggis sam ag til Embitis en Klage à parte Brast sam
saadan sin Ordsendig Kaldvillighed ag Forsømmelse, Hvi am
Vundt sam, at sjener annen Dialmaade vedkiv. I ander
vanigste Formaaning, at sette sit midlebunder y ilde y
dagis, hvor

Høj-ærde Høj-ærværdige
H. Biscop

Kiv

Kiøbenhavn d. 30 July 1742.

underdanigste Tiener
Buchau

Høy. Ædle og Høy- ærværdige
Hr: Peter Hersleb
Biscop over Ballands Stift og
General-Kirke-Inspector!

Efter Deres Høy- Ædle Høyærværdigste Maa jeg i
dybeste Lydighed Eder dette, som et Hjertens-ønske, ind-
lobe: Jeg have denne Ender- nu Sr Clemens Pe-
ter Ræld, nemlig Madme Hr: Hr: Elias Pettersens,
den første og ældste og Madme Hr: Hr: Christen Opdals,
den yngste og yngster; imellem disse barnde skal den
unge Pension falde, som aarligen af Sr Clemens
Ræld falder til forbemeldte Ender, nemlig i penge
og nemlig i Korn og gryn-Vaare, alt efter for-
bemeldt Fastsættelse af mine Forældre; Forresten skal
at Pensionen skal skrives og deles imellem Enker,
na efter disse Vilkaar og Tilstand, dog med Eder
Høy- Ædle Høy- ærværdige Superintendentens Raad,
skjønnedes og i saadan Fald Maatt forbigaaes Min
Høy- gunstige Hr: Biscopens Raad: dette tilfalde,
Enkernes tilstand er saaledes: den første og ældste
Madme Hr: Elias Petersens er nu temmelig gammel og skrø-
belig, saa hun ingen lig Tand tager sig for, Min naar
selve kaunde sjøre, da hun og tilbage er Arsten Dreng
liggende 85 aar gammel, det med Videre Velbaarne
General Major Veedtes attest, som fremmed in Origina
li følger, Rand udskrift, da Enken der er til finder
og Rand findes Lauvrgr. Den yngste og yngste
Enke i Tallet, Madme Hr: Hr: Opdals de vinaa er
vel gammel, Hr: dog er fallit efter sendes Mand Hr:
Hr: Opdal, men dog saa frisk og rørig, omtrent
50 aar gammel; findes Lauvrgr, velbaarenige Hr:

21/8 1742

Frideric Monrad, Dagm. Provst til Kor. Dagms Menig-
hed have paa Landet paaskaar, at Pensionen ikke kom-
mer dem ind og kunde ikke finde Penge tilstrækkelig
Hoyeste del tilliggis; Jeg Undertegnede ikke, skal fremdi
Land vare at forestaae, uden saa: siden den
forste og aldste Enke er gammel, skrøbelig, blind
og mørkem Kraegr. Liggende, den sidste og yngste En-
ke dermod er spæd og vøvig, Card Vaxa som er skal,
siger: at den unge Pension da, som aarlig fal-
der til Enkerne af St. Clemens Land Kunde og Maatte
deles i tvende lige Dele, saa Enke fik Deel.
Jeg Maa dog forste fremdi allerundergivenhed ombede
Mig Deres Høy: Eder Høy: arvaerdighed Høy-gun-
stige Raad. Hvorvidt jeg til min Ret er

Min Høy- Eder Høy- arvaerdige
Hr: Biscopens

Kiøbenhavn d: 21 Aug: 1742.

allerundergivenst Skiænk
og Tienner J. Buchhave

Jeg
Jeg, Efterskrevne af Giver Attest
Om Madame Ingeborg Brønnum Lib=
Rand, Da er Jeg Bekiendt med hendes
Dannir, Vandel Forhold og Opførsel, Jeg
Forsaar Ingenting at Lide, som er paa
Nogen, Skade, Skrøbelighed, Kiønlighed Lide
Lide Kaar, men Jeg maae Bekiende
Jeg saa Vel Forhold og Opførsel, Jeg
Jeg til Forn Skrevne Middelbag af
Nogen 775 Rdr= Den af Skal Jeg Ingen Saa Nogen
At Tilstrende, og den Jeg Fuldt Ingen
Andre Jeg Kand Tilstrede, Haandg=
Efter Jeg Jeg Jeg Os Begge Bekiendt Forbrudt
For at Brug Som Vor Jeg Jeg Jeg Jeg
Jeg Vedt, Jeg, og mig, Jeg Jeg
Jeg at Fold og Forplegning Ligesom Jeg
Jeg Jeg Jeg Jeg, af Fuldt Rigsdr
Jeg Jeg, Jeg Jeg Jeg Andr,
Jeg Ingenting Tilstand, Jeg Jeg Jeg=
=Jeg Jeg Jeg Jeg Jeg Jeg, Jeg Jeg
=Jeg 85= Jeg Jeg Jeg, Jeg Jeg Jeg
Jeg Jeg Jeg, Jeg Jeg Jeg Jeg
=Jeg Jeg Jeg, Jeg Jeg Jeg Jeg
At Jeg Jeg Jeg Land Attesteret Jeg
d. 20 August 1742.

Høyædle Høyehrværdige Høy Velbaarne Biskop
og General Kirke Inspecteur
Mag: Hersleb!

Jeg haver nu i tolv aar og derover dit ofte andmodet giort Anførsel
om min Herlis oprettelse for gode Sognemænd, men jeg maatte
vant saa lidet at have gunstig; Dem ædle Dog er nu
Høyvigtig og magt nok paaliggende sag til Gudes ære befordring
og Menighedens opbyggelse, er Mit Underdanigste Erindring,
Dits Høyædle Høyehrværdighed vilde lade sig Gud vor Herlige
recommenderet, og have Dend Grace og Gunst for Dennem Garnison
dillige med Hans Høygrevelige Excellence Danneskiold: som Dog og
under samme Dags dato haver indsendt min skriftlige Ansøgning
at forestille Hans Kongelige Majestæt Dends Naade i Dennem gode,
saa er Dog vis gode, Majesteten lader sig herefter til slig Naadig Be-
visning saa vel med Dennem som andre Hans Garnisoner; Og
Behøver det ikke Dertil, at Hans Kongl: Majestæt vilde allernaadigst
lægge 6 Rigsdaler Maanedlig til Degnens Gage for-
den forrettende Underviisning og Lærdom, som da nogenlunde kunde
subsistere og med Lyst forrette Landet Herlis og Degnens Ministerium,
allerhelst som Dog nogen Tiendeis til min Herlis oprettelse for gode Fundet.

10/9 1742

Gud bevare Deres Høyædle Høyæreverdighed til at tage sig denne
sag alvorligen an og giøre sam Naade ved sin kraftige forestilling
til at formaae Majestaten til Naade for dette stod, at ofte sattige
ungdom maatte blive forsynet med nødtørftig Undervisning til salighe
vælfærd, forblivende med alt skyldigst Høyagtelse Deres høyædle Høyæreverdigheds
ydmyge allerydmygeste respect

Deres Høyædle Høyæreverdigheds
Underdanigste tienner
J. Thom
P. L.

Christians öe
d 10 septembr. 1742.

Kiære Landsmænd, da vi var nærmest til Christianssöe at søge lidt
kalk, kom vi ind i deres Skibsrum, som vare fulde af Ballaster,
for i deres Skibsrum, Mange de fleeste og Mindste, skulde føre
sig deres Ballast op om Byens Raadhus Fl. Lepper, og Arresthuset
der paa øen mindst, som vi os erindre, skulde bygge deres
Ballast skulde for mindre af de Stenmasser som kom; Men mellem
blant ungdommen skulde vi gierne undtage, som vare gode
til at arbeide, da vare de fleeste fattige Soldater og Matros-børn, som vi saa vare
ved at betale deres skade-gang, Jeg mindtes, da mindre som
ældre Land Lidt eller ikke fik Lov, de vare bange og for
skrækte, Ogsaa, som ofte skete af Vanke, bekiære, som
kom for enden til kår; Vor Ord var Mindelig, at
Velære. Hr. Thomas Thom, Hans Børn skulde
skrive sig de Høy Grever Naadig Kiære Undersaat, Hvilke
vi underdanigst skrive Mer, og Hjertelig kunde ønske
dem Lykke til gods arv og den fattige ungdoms opdragelse;

[illegible]

Kiøbenhavn d. 6 Febr. 1745

Deres [illegible]
Buchtau

28/9 1742

Hans Excellence
Høj og velbaarne Hr. Baron og Befalingsmand over Island, Etatsraad Gerstorpf!
Naade som og
Høj ærbr og Højærværdige Hr. Biskop
over samme Stift.
Naadige og Højbiendrende Herrer!

Eg har indrendaneg indgiendt dit de Høje Herrer min Supplique i aar 1738. dend 16 April, hvori eg dit de Høje Herrer, med paaberaabende af Høje og velbaarne Hr. Amtmand Uldalls gunstige Skrivelse om Fiskeri, og ved samme min indrendaneg indgiorde af Smidsfald, eg ved samme aar 1696. om Penge siden udfaardiget blev organist ved Reykiavigs Kirke, og for samme min opfordring bemeldte aarlig til Lønn, skiekt blev approberet af Geheime Raad Krabbe, og Biskop Bornemand, saavelsom og af Højstbemeldte Herrer formedelst Kirkens Ubøfeldighed, saa mange aar siden bad mig oppebære aarlig 20 Rdr. Saa er det ikke dend 1711 dend 10de Januarij bestemt til samme bestemte aarlig 24 Rdr. og maa altsaa 30 aar siden eg nu har bekiendt giort mig aarlig 24 Rdr.

28/9 1742

Gjør jeg i dennem kiendt at Efter giftig Consideration
lod mig Persuadere, saa som jeg baade var ad mig
selv inclineret, og fandt god grund at opfylde mig selv
forbunden, dat og forhenved lade Kirkens fattige dombog gyldig
herved som nu Kirken bestiendig i nogen tid dannet,
og der forhen Capital = 630 Rd. med dets paa
ligende Rente aarlig, 2nd og 30 Rd. = som af Egen
giørs aarlig Kirke tak, vand til organisten saa kaldet,
saa at min inneppidanigt bøn til de høje herres,
de dog af naade ville sætte mig gammelmand nu Anno
70 aar, til dennes Embede, mine Pgaue klagelig
forestillet, mig maatte tilladet at nyde,
allernaadigst skeet Anno 1738 den 26 April, da jeg inder=
danigst gjorde anmodning saa de høje herres de
resterende 16 Rd. og aarlig fremdeles 20 Rd.
til mit liuds ophold for mig min hustrue og børn
i denne knappe og bekymrede tider at vinde for
det kiere brød, Jeg kandte og saabe, dette og
saadan om nu naadigst blev giort, dreg inde alder=
dydigst inderdanigst bøn og klagemaal til min døde
dags Exellentz Jam dig er naadigst Befalet

inderdanigst

Rome pau Bring Holm
dend 23 = September 1742.

Friedrich Kaufr
Organist

Velbyrdte og Højærværdige
Hr Biskop

Min Velagtede Velhavne, og Hosmend følgende
Ærbødigheds Lydighed, Hosmend følger, at jeg vil ydre
mit Embedes pligt Lund saer flittig opvarte mine Ung-
mænd, som det sig bør Lærde, ret saa, at intet skal
forsømis udi Guds Ahrænigsd, maar jeg Endnu nu
Medarbeidere til at Lære mig til Hjelp i min Em-
bedsgierning, Hvor til jeg Hosmend Vilde Vilbede mig den Forun-
stelse Deres Højærværdighed at Vilde Naade mig den Forun
Eiler Hoch Marker Candidatum Ministerii, til mid
at recommandere Hans gode Lyst Hos Deres Hogne Hoy
at faae Succession Deres gode Mit Raad ydre min Ved.
Deres Højæ Hunst og Embedsgierning Vil jeg vi altsammen
Embedets ydre Pligter, men mindre ydermere med alt Embeds
Lydighed.
Den Barmhiertige Gud, den re Naadige vi
Himmelen, Hand Hoere Deres Højærværdighed i
Sit Højæ Raad og Beskiermelse, og bne sigen Hans mod mange

30/7 1742

Kiær og Venge. Det ønskes, at Lensherr Hans Herr. Lærv.
og Forbedring.

Høiædle og Høivelbaarne
Hr Biscop.

Allerunderdanigst
Pinerup
Christian Mossin.

Dorthea Maria Grosthgaard
d. 30. Juli 1742.

No. 1165

No. 22. Een Rigsdaler.

Kgvitl

1742.

Aarhus

Jeg undertegnede Kiender og Forvarer vitterliggiør, at jeg efter
skiedig Guds paakaldelse, Herrens Kirkes og Menigheds,
samt Kongens
Naade Kaldelse og Befalning til Capellan hos Personen Hans Ærv-
ligheds og Velbaarenheds S. S. Theologiæ Studiosum Peder Holch Marcher,
Forsynet at forrette Tienesten i Ordet til Øster-Maria-
Menighed paa Bornholm, i Forsamlingen af Deres Kongelige
Majestet Vor allernaadigst Confirmeret, og naaden Gud da
nyelig Aar for Hands Høyehrværdighed Biskopen fremkiøbt
sin Testimonia Academica, og nu til Vor Salige Landsbys af-
gangne Sogne Menighed, samt Ordineret og Indsat, skal
jeg Selve Hans som nu Guds Ciender og nu Medbroder i
Embedet, Ære med Taalmodighed, Fliid og Troskab agte at stiene
Guds Ord og Sakramenterne med den rene og Lutherske
Lærdom, samt de Høyehrværdige Sacramenters rette Admi-
nistration, og skal Hand for sammen sin Medbroder
nyde Løn efter den Kongelige allernaadigste Forordning om
Capellaners Rettelse og Lønned af dato 9de Januarii 1728,
Der Hand Troelig sig forholder, som nu retskaffen Guds
Ciender egner og anstaar. Hvor til jeg vil Forsamlingen
Hans Lykke af Gud vor Fader i Jesu Christo ønske Amen.

Christian Mossin

Øster Maria Prostegiæld
d 30 Julii. 1742.

Til Høivelige og Velbaarne Stiftsbefs Eilert Holck Marcher
Hans smukke Studia og grundige Fundamenta i det, som
Hansforne til en sand Christendom, Sædelighed og til Lærer-
Embedet, om Gud og Hans Langtf. Maj.t behager at
Kalde Ham dertil, blifr Hans Hund ønskt for ikkun
vel, ny ellers ved at knytte Christelig og Gud-
frygtigt Liv og Lefnet, men undgaar gierne prøver derpaa
ved Prædike-stolen og Catechisation, hvilke Hand
nogle gang Har bestaaet: Din Ydmyge Tiener: Hans
Marchers, Hvorfor Hegner Hvert til Hyr-Lister: Mening,
fød, Hans Søn og langvarige Velgaaende, Det: alt Hand
Gud Hand allestedes. Konne d: 6 Aug: 1762.

J Bückbaug.

Det velærværdige Hr. Christian Masius, Sogne-Præst til S:te Marie Kirke Sogn og Menighed her paa Landet, Bornholm, er gaaet, syg, og sygelig, saa Hans Kræfter tiltager og aftager, og vi som frygte, ikke skal gives Ham længer Tid at betiene sine Menighed, saa vare lyst at Sandhed, hvorudover Sandhed resolverede at lade kalde sig til Capellan pro Persona den Fædrelige og Vellærde Pontoppidan, Erich Holck Marcher der i Hans Præsteskab, som en ærlig og oprigtig Medbroder Tand Tager Hans Byrde til Hjerte, og opbygger Guds Hjord, hvor Gud vil, det vil vise sig, Cert. Rønne d. 6 August 1742

Buchau.

Naaværende Mons Eilert Holck Marcher som nu i Guds Forsyn
agter sig til Kiøbenhavn, der at indkomme Kongelig
allernaadigste Confirmation paa at være Capellan
for Personal Foe Amlerværdige Hr. Christian Mostin
Byes, længe til Døden Maria Magnusdatter paa Landet,
og ihvorvel at Kiøre til Sct Croigs Kirke-Sogn
Ordineret, Jær ikke allene sandt vidne sig paa Præd-
-Stolen, og Alterit, hvor man lydig Øre, gaad fuld gamer
meget Sagen til Gavn, men endog paadrager sig i sit
Embede Forfald ikkun ofte Fraværelse, som ikke uden ærlig
og anstændig S:S: Minist: Candid: nu anstændigt, saavidt
jeg ikke allene gienne, efter Sandt giorde Angivelse,
skulde til mindelig Gavn med Vidnesbyrd,
men endog ypperlig ønskes Gang Gud Naade skiænke
nu Gaarde Commissarien til ikke Sallige Embede
til Gud Ære og Sandt Kirkelivs Mangfoldes Opbyggelse,
at skee maatte. Kallerklebye paa Bornholm
d: 25 Julii 1742.

L. Holth.
P. L.

Det Hæderlige og Vellærde Studiosus Theologiæ
& Candidatus S. S. Christ: Eilert Holtet
Marcher er døbt hos i Nyekirke paa Bornholm
d 22de Feb: Ao 1717; Det ovfor Nyekirke
egne Kirke-bog, dend formeldning lyder
vidner og forsvarer Attesterer

Nyekirke-Præstegaard d 26de Julii
Ao 1742

L Bernhoft

11/4 1742

Haste d. 17 Apr: 1742.

Haste.

Det Supplicantens Andragende bestaar i samtlige underl
uti Supplicqvernis indhygning. Vorigtigst saa ere vor
paadommende anmodede at sande uden sær det samt samt
bytale arbeide tolde mue, vi skulle vor Pacht ex Aug
bonite, at det i Mangel aber Taxt uvstabiliten skal

Vesterer

Haste. Dat ut sup:

Pedersen
Sadl: Loc:

Höy-ædle og Höy-ærværdige
Mag. Peder Hersleb
Biscop over Sallands Stift og
General-Feldt-Inspector!

Deres Höyædle Höy-ærværdighed i deres sidste Höyst ærede Missive til mig af 8te Maji c.a. begiærer at skulle erfare, hvorvidt Jærnis-Bjærgene her kiönne, som her skal langtig brugelig til befindes, gaae igiennem Hammeret, som nylig skal være Majts forordning af 23 Dec. 1735 allerunderdanigst; hvilket jeg alting saa vidt længst muntlig har til mig dragen for dels at ringeste, i saa ofte jeg med her talt med dem, som have Bierg-Bøxlere, for at fare at udbrede den sande beskaffenhed derom og om igiennem Hammeret; Hvor-Vidt de vare begiærlige: / og det af ingen anden Jærnis-Bjærge, som de skiøtter og Borgere her i kiönne, her en halv Skibspart og Mindre end Midler Land Vare 5te à 600 Skiepd, naar dette gierne blev betalt, har 2den gang Verket gaar og med den første, medens Krigen her varer, ingen fødde og ünskede, jo kiönne; Tvivler ikke, forsaavidt mig bekiendt er, nogen forvegrelse om dem til sinde; Skal dog stræbe at giøre til den sidste rette justitz Casser, dog jeg ikke finde kiönne, men til vedkommende i underdanighed til deres Höyædle Höy-ærværdighed, hvem Gud længe og höyst skiænke sundhed;
Hyndreinden, som af dem er begiært, hvorom Karen Larsdaatter, er begiært for, og nu er befunden efter mange skarpe af mig og langvarig gang at skatte Bierget skal være og i jorden nedgravet dyb, hvilket er kommen til opklarelse, dog her finder ej

16/5 1742

Lage [illegible] Bäjörn Andersson Lil
[illegible] Bauer-Leder. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

Hochwohlgeborner Herr
Hochgebietender Herr
Gnädiger Herr Bischop

Lönne d. 16 Maji
1742.

Unterthänigster
[illegible]
Andreas Bäckman

Høy- ærb og Høy- ærværdigste
Hr: Biskop og Generat Kirke Inspector!

Jeg vil ikke dog saaare længer skrive min Herre ydmyge ansøgning, at jeg
maatte erholde min Herre ydmyge Supplique, som vare
Hans mig at Supplicere om det Vacante Kiøbe
og St. Knuds Kald.
Jeg har nu i 7 Aar
tiente den Plads min Herre i Ærbe Kiøge og tilb
St. Peders Byes-Kald, hvor jeg, i Jeneskrandt til
Byens Liige og Kiøge Indbyggere, saa velsom disses
Kiøger saare tiendes, i Alt gierne og dermed vor
Gemaahne, at jeg engang maatte erholde Deres,
Ærbare og velbyrdig Kiøge og Indbyggeres den som deres
Høy- ærb Høy- ærværdighed saaare ikke vil jeg saa
til min Hustrue og Kald, saaledes: at jeg af deres
Høy- ærb Høy- ærværdighed maatte naadigst Kiøbe
vorde til den vacante Kiøbe og St. Knuds Vacance.
Jeg vil ydmyg Bønlig og Jaaber, at jeg,
saa vist Kiøge Embede til troeligst Indtil denne
dag saaledes med Flid og troe Flab, Samvaagenhed
og nidkiærhed at have og først mig og og Hustrue,
Baade i Jeneskrandt til den Velædelige Ungdoms
Grundige Information, som og i alle mine andre
Embede Pligtningen, at intet med ville og Vand,
Ind gaar mig Kaud Knuds;

31/3 1742

Gud skal vare mit trofaste Vidne, at jeg, saa vit
elig har vanit mueleg, af ydmyste Hiertens Attraa
til Guds alene Hedrings Befordring, Ung dannelse og
Lysning og Sielenes evige Velfard og Salig Hed, —
Hvilket mit Arbeyde og Umuldannelse bevidne, Gud
vare Lov og Ære, og skulle saa vanskelige Tider,
saa haardsomme jeg med nu haver havt Anledning til,
at jeg saa nyttes, saa vit Gud selv forbarme mig
Raad og Naade, Indtil min Død, at skulde nu vore
Herre Jesu Christi Tienere, med saa stor Troskab og
Flid, som jeg paa den Stoer Herres Jesu Kir-
kedom haver gjort, med en glad og frimodig Samvittig-
hed, ja som Aarets Høy-Ærværdighed og de Ærender
dagtes at tiene.

Underdanigst maa jeg ydmygst Aarets Høy-Ærv-
Høy-Ærværdighed Naadigst Recommandation til en meget
Kiære og Ld. Provst vacance, paa det jeg og skal
gyldne Fred hos Gud og ydmyg Anmod og Bøn
dem; Den Barmhiertigste Gud bevare Deres
Aarets Høy-Ærværdighed Hiertet til naade og evig
Naadig Velsignelse;

Den Evige Faders Naadige
Gud og Barnets Velsigner, Aand og Ærværs Hellig
Høy- ærb Høy-Ærværdighed med gandske Høyes Familie,
Og med alle timelige, aandelige og evige Velsignelser
I Jesu Christo os Hylde, Det ønsker Hiertelig af
Alle, som med dyb Ærbødighed Troer.

Høy- ærb og Høy-Ærværdigen
Hr. Biskops og General Feldt Inspectors

St. Peders dagen Salig
d. 31. Maji 1742.

Underdanigen Tiener
Hans
Egede

Solicitanten haver havt sin exemplarisk
lig og lovlig; som Morning selv har havt
ustraffelig, ligeledes har han havt sin
skudelig uforvidst. Men ing[en] sandru
sindig Mand, at han maa have sin ret
mæssig Regnskab, og ikke nogen sinde skuld
have havt tvivlsomt paa sit liv; Ja bør den
som bør Oprigtighed at være dennis ofver hans
ringest sædelige og borgerlige tilstand, at
han maa blive tydelig ved sin forsag
ning.

Trondhiems Provstegaard,
d. 2 Juni, 1742.

Hans Grønnegaard.

Højvelb. og Gbjørvørdigste
Mag: Peder Hersleb
Biskop ovrn Island Rector og General Kirke Inspecteur!

Jeg kand ikke andet end takke Gud for den Lyst og Kierlighed, som jeg fornemmer Eders Højvelb. og Gbjørvørdighed at have til Island; som ogsaa Eders Højvelb. og Gbjørvørdighed ikke forholder mig, at jeg maa være Eders Højvelb. og Gbjørvørdighed ikke ubekiendt, at jeg ikke alene af Hr. Biskop Vidalin, men og af andre Islændere, som jeg har talet med, har faaet den Efterretning, at Hr. Biskop Vidalin skal være en meget from og Gudfrygtig Mand, som har giort sig megen Umage med at faae Bønderne i Island til at lære at læse, og at Hr. Biskop Vidalin skal have ladet trykke adskillige Bøger, som kand være Bønderne til Nytte, og at Hr. Biskop Vidalin skal have ladet trykke en Psalme-Bog, som skal være meget god, og at Hr. Biskop Vidalin skal have ladet trykke en Postil, som skal være meget god, og at Hr. Biskop Vidalin skal have ladet trykke en Bibel, som skal være meget god, og at Hr. Biskop Vidalin skal have ladet trykke en Catechismus, som skal være meget god

Og dernæst gjör mig skyldig at betale all den Gæld, som sands Allernaadigst Konges Kiöbmænd imellem sig, da jeg figurer, at sige en Arrest kand ej forbinde mig til paa Creditorernes Vegne at opsee Skifte, da Creditorerne dersom tabe skade, og Konges Rettighed imod publicum ernstlig forsvinde.

Dernæst kand jeg ikke nægte, men maa bekiende, at den anden Post = Obligation, som Major Pelt, som bör følges allerum: Da jeg kan dömme, at naar Debitor sælger sin Creditori, naar det ogsaa for sig, forlyder den at være fri, og skiönt andre Creditores, som Pensioner og ere prigilerede, have en større Rettighed, dersom de ikke ingen afkortning. Dog jeg skal melde, at Cautionisten kan tiltvinge sig Caution i Øvrighed Eder Kiöbmænds Hænder, og dersom den ikke kand faaes, da kand jeg maa melde, at den ene Hr Agerbech ej skal være fri for den anden Post = Obligation til de fattige, og den anden Hr Agerbech ej skal være fri for den, som en Creditor opsiger. Dan. Lov 5 B: 12 Cap: 57 Art:, skal Art: sees og i alle Tvistemaal, som ere ligesaa Dubium, og kunne, at være omvendt, Art: sandre den ene Part, som ere ligesaa Sorum; derfor ej dersom, om den ene kand faa den anden, men den ene kand faa den anden, da jeg kan sætte mig den almindelig Videre Ordning ej gaar den ene for den anden. Dan. Lov 5 B: 7 Cap: 1 Art:. Saaledes kand jeg ikke begribe, at Hr Elias Lederses Enke efter sin Mands Død skulde komme til de fattige i Elsinore Byen 300 Rdl., som Donation skulde være i samme Byen, som den og Hr Assessor Lyngbye samme Sum, og derimod paatage, som melder sig, sig maa ikke Creditor, men denne Post = Obligation er ej blevet Creditoribus opsagt: Om dette ene skulde kunde fordre Obligationens Prioritet, allerede Cautionistens opsagt.

Og dernæst Hr Agerbech sig melder, at jeg ej skulde tage Ære paa Creditorernes som deres Aldermænd ej skulle være for at være forsvarer, at den ikke er kand Avocat. Men dertil svarer jeg, at sige Hr Agerbech sin Sag ikke taget sig at være en af Creditorernes Fuldmægtige, og derover selv bevaaret Fuldmagt, som ikke skulde for sig selv, som en Creditor, ej skulle være Fuldmægtige, som ikke skulde være Creditorernes Sag, allerede paa Creditorernes vegne skulde være og være; men dette Sted, og andre Fuldmægtige, paa mit ikke være maa, skulde ikke være Fuldmægtige, som ikke være Creditorernes Sag, allerede paa Creditorernes vegne skulde være. Dernæst jeg ikke være Creditor, og derover selv bevaaret Fuldmagt, som ikke skulde for sig selv, som en Creditor, ej skulle være Fuldmægtige, som ikke skulde være Creditorernes Sag, allerede paa Creditorernes vegne skulde være.

Dernæst kand jeg ikke nægte min omgang med Skifte, og dernæst Hr Agerbech paastand og Forfølgning. Og dermed vil jeg i alle underdanighed min høyede Øvrighed Hr Byefogd ydmygelig befale mig med sit gode raad, ikke jeg paa nogen maade vil være, kand være mig forlöbet mig, da Skifte, formedst Hr Agerbech paa ikke fornøyet med.

omvorth 200 Rdlr til sin Gaards Bröst, blev ikke til andr bragt, og alt ting
mueligt gjettet, billigned og skat kand forandres i denne gjorte Calculation. Jeg forer
mig ikke stillem rettet saads mundtlig og skriftlig truffet, imedens jeg med
sig den höje Herre, spilder vil blive mig saare pinagtigt, skeet vorde saa, som skeet
skeed ang ibland andre andre Arbeides brödre, og andre, saa meget sört og saa mueligen
bedaart ad skilligt; at ang vil skal melde om, skad particularia den imellem os skal skee
gjort, skyldig den Allerhöjeste Gud den brugte Dömemaade. Herren giver os alle nu
skilles, sandsommelig, og skadelig Aand, at vi dog kunde vælge Naadens Vei og
Gjerden til at blive evindelig skeen vor Siele saa kjær, skjendig, og skrantelig
den Verdslige

Til min Herren skadelig den andre Creditorers tiedels, at ang vil dem skal anbefale
som skandig, i skrivende til den Herr Bröst, saa vel som og, som skrifter Hr Agerbech,
allerede Gudnes skinden sig dermöjede med denne Bröst, skorom ang dermed begjerer ad
Velbaaren Hr Landmaaler Berne, hjerne vælde befordre og forordne, at den med allerede
störste Minde blive bragt til gunstig Com- mensig Bröst og Skiönning, som for alle
ni- omstödelig kunde staae ved magt. Denne skrivelse skrev mig, at skiöte om som ni-
ordsommende, ikke skulde dog saa vel forbindes som ang, og det om mig forbinder,
at kjöbe skulde op for Verdslig ting som at tage denne Ende; vi skulle kand ang da,
skilles uagtet dertil, eller dertil sigen ordre: Naa skagen dermed vil kand blive lig
mueligt bragt, da ang vil forskikke, at Bröstan vilde sigen ikke uden løber saa skjöd,
dommelig ad skilligen ansögendes skrev, som mein Skiönning skulde forskrive mueligen
Herren andre. Og skriver Hr Agerbech mueligt mod andre skrev gaaer saare, at Gaard,
skagaardsmen som paa Overdrev Kongnes Gaards, saa skjöre, at Bröstan vil augang
mueligen maae 500 Rdlr, eftersom skjöste Løb andre Gaarden paa skrifgaarden; men Löre
skan burde lagres proportionalitet imod an af Kongnes andre Gaardnes vorden;
skis ang kand vel ikke skrift considerere den, som en skrifgaard, og derfor eftersom skrift
skagaardsmen skjöste Taxt mueligen den, og skidsen sigen considerere den, som en Kongs
gaards Gaard, og derover forordre at udlage Gaardstold, som Kongnes Mænden, at Gaard
boer; skorig ang å all mueligen skidbad mig at decisum, at ang dermed billigen kunde
vedtage, skorskjöt Bröstan mueligt skige paa skisse skrifgaarden fremfor andre,
som en eiendt andreledes å bygning end Gaarden gjaarden.

Jeg ønsker min höjede Höjedraadelige Hr Biskop, med all höjen Familie, all
Haab, Lien og skigsten fra den Almegtige Gud og skaden, at skad der eftersom skig bragt
laigsom vælle vælde andem bygge Aar til Deres höjede Höjedraadelighedes ældste,
Ja ang er all mueligen skuldrevigste skulekrer

Höjede og Höjedraadelige Hr Biskop

Deres

Rönne d 23 July 1742.

underdanige skrivere

J Bückeåne

Höjeste og Gjörwerdig
Magister Peder Herslebs
Biskop wore Fallands Stifts
og Kirke Inspecteur!

Eders Höjeste Gjörwerdighed H. Capellanen, H. Aspach, og mit ydmuthe forrettning, saawel i forg
velbemeldte mentioneret om Praastelse Prowstierne i Annexet St. Knuds Menighed,
paa saadan ing vil falden fuldkommen vidste, som ofte, paa agtelig skal befalde,
og Kongen saadan Stedse allene forrettet skulum, skiedt i for i saadan tilfelde mig
ringest bekiendtlig, da ing i agtelig sagde 3 prowstierne, forudru dette saa i=vore
dere at vore mig bekiendtlig med ouerom Forbindelse, da vil vilde dette dem imel
lem os; men saadan saadan Stedse afslagne maa bryde ing, saadan sande i sin Instruxe
skulum ikke at ske som til samme Embede. Ing bruger ing, saadan i alle imellemlanding
sed, at Deres Höjeste Gjörwerdighed vilde rundt paa ome bevare mig, som
ere Eders med ouerom Praastelse skal forfalde, saaenten ing skal for=

lesen.

Som saa vidt nu bruglig skiet som paa landet, at naar Prowstierne paa i sit
Embedes forrettning, saavel de komme til Eders Prowstierne sande Pro=Em,
Brede, paa det de, saa langt vandlegaande Eders Prowstierne for Praastes. Ing som
ouerom Eders Stor, som rettere til liggende ome Konge, naar billige, i saad vant paa
Embedet, og paa saadanne vidste ome ouerom, i saa vour for sin vacanceres, skiere
ing, dennem at vore paalagt nu Jobbet liget imellem Praastes naadre Ordens Brede,
ing; saaenten ing rettere brydering Inspecteur paa rundmandaing Eders forskiel:
Om da Eders Stor, som rettere skomme i mine evolige Praastemen for Praastes nist
Pro=Embede, saa skal ing rundres eigen for den ouerganges vour i vacanceres
rettere Eders Stor

Saadan det mine Höjeste Höjgjörwerdige H. Biskop ing forbeigligst, saa
vidste ing gjerne ouerom i rundmandaingne forskiel; at som det i Fallands, og
paa andre Stedse skal vore bruglig, at naar Successor vil ing i billigste
befandte sig Eders Gjerningsbreves Praastes og Dom, saadan Forrettning befalder,
skom saadan ing i mange at treadteren ordentlig det, saa folger det, rettere og
skad dette Embede da Konsteren sel sin rigte og Krig: Om det Praastes Embede
og vore os billigleg, da mange Eders Praastes kare dage skal, naar

23/7 1742

Jeg vil imponeret, at Carl Gyldenløves Forbrydelse paa Godset Jon Gjendem,
gaves skjød, absolute ikke nogen exception i sandhed lie successor, uden Land
evig eiendt Gaard Sæter vanden rettes vilkaarlig Indrads skiødning, allene Hæfte
for det eiendt i vaagne og Creaturer.
og forbliver med all Gudes bestermelses Tienstskyldig og allerunderdanigst

Høyædle og Høyærvordige Hr Biskop

Dronn

Kongsberg d 23 July 1742.

underdanigst Tienere.

Buchholtz

Anno 1742 den 1 Septembr. var vi under Forseglet med

Høi Velbaarne
Høiverdige Hr. Biscop!

Som jeg efter min allerunderdanigst pligt og skyldig hed er obligeret ved at antage mig de under mit Comman, do og Jurisdiction allernadigst underlagde Manskab, og saaledes paa Kongens vegne overalt i alle mueligt maade ved Soldatene; Saa vilde Deres Høi Velbaarenhed Høiverdige Hr. Biscop ey følgende Memorial som saa under, officeres til mig for indgiven, Hvoraf nemmer de see, hvorledes jeg Saaligen er necessiteret saavel ved incomodere, og endeel Deres Høi verdigheds Fogeder, jurdeu, og Ubefarenhed, for at gaae den allerbilligste Vey, ikke skulde vinde ved at forfatte dette Deres Høiverdigheds Regning vedk. Skatkiøbe og Vogt; Da ifølge dennem indgivne Memorial Jeg jeg, for at erfare om Supplicantens paastandende vare Vandfondig eller ikke, befalede Jens de Land, Skiøld, Skatt Hvis skrom paa Jennes forfølgende memorial, hvorfor Land for dagen 7te mand tilsig og begiert tilkiøbs vare, Skad aarsager Land ikke kunde faae den begierte attest: men skjøde vi nøiere paa de Klokker, saa kunde erfaret, ved forfølgende document Litr A. vedsiger; Som nu dagen for den ere Nyckerbyen, skuld samme begierte fra Landet Øverste øvrighed Hvis skrom, Da jeg vel, skulde Jens den attest under mine hænder Jeg Litr B. medfølger, om endskiønt dagen for den forsøgte af Auditeuren jeg begiert og erfaret Extract af Protocollen ey det forsøg og dennekst

6/10 1742

Dem der saldes og skal have vore Sup.ter Supplicants i Anledning af Kongens Befaling, og skulde synes at ikke være dem fornøden: Men som de, efterdem at ikke var bekiendt Kongens Majt.s nyeligen udgangne Forordning, ei saa vidt gik positive og unfravigelig var, da saa ieg i mit ydmygt Skrift til Hans Excellence og vore Under-officerer af Hans Compagnie, og saa med al underdanig Ærbødighed Landskrigs Regiorne af Hans Excellence Hr. Bernhold, at Land, efter Kongens Majt.s Forordning vilde vandske Corporalen ikke Regiort og Skiønnes at, paa det Land kunde komme til Actrens Sacramente i Almuekirken som Land nu er forfløtte, dog ikke ingalunde ikke vilde saa kunde erfare, med den Aarsag, Da nu med alle Forgaaende ikke mage kunde udrette, Kom ieg, som vel gaar ordentlig til vandt Addresseret mig ikke til Hans Velædle Landkrigs Kommissair Hr. paa Borch Hr. Jens Buchhave, den og, saa paa mine skriftlig til Hans giorte Anfegtning Hans Excellence Hr. Hr. i Nyeborg Hr. Bernholt og Regiort, at Land vilde Hans Excellence og mig saa Hannem den 6te September skriftlig, og tilligt Regiort ved mig at vore Hos os vore vorende, om det var mueligt for at debatere denne Sag vmiddelbarligt, og vist Hans Excellence Forordningen: den dag ikke var mine skyldige, men Hans at Excellence sig ikke: Men Land ikke vilde, mage mindre Kom til den Ordre at, vi ikke klarlig nok at se, at Land ikke skiøtte om Forordningen at følge eller se, mens vil mueligt: følge sin egen villie, og skiede Forgangen Lørdag den 15. Junii, da Kongens den, Dengang Kom Hans Excellence Hans, følgende skrift Sub Litt.a D. som Fogden Jens Communicerede mig, efter min ikke Kom giorde vindskring, skiede Hans Excellence Litt.a E. Jens Hans

Som nu ytter forsøgt overfærdigheds Corpo-
rales Forrig ikke kand hielpes til sidst, saa er jeg
nødtvungen ikke mindre til Deres Høi Velbaarenheds
og gior Overlæggning om vor Kongelig Majestæts
Deres Høie Decisum i denne Sag, Hvor vidt Hand
overgiorne, ikke i alle maader og Rigtighed jeg melerer
mig ind nogen Ting, mens dis mere kand ikke
mit Ejendelig Forsæt ikke bestaae, formedelst dels
/: dog saa :/ vanskelig gienstridte Sen Punkts iblandt
de Fler vorrende Ting, hvilke Jeg velvorneligst ikke
Landets Privilegier nærmere at erklære, og naar ikke
Jeg mine Befalede, efter bedste Kunst verificere, skal
Jeg ikke selv /: dog mere :/ nærmere Ansøgning maae
overlade, ligesom det er efter Fornem gaaet, at jeg ikke
mig allernaadigst overdragen Commando og Charge
til mine Rangers tienste og Landets bedste Kunst
derigere, ikke publique Dag-tak og Forsinkninger,
hvilk ikke vore mig ved Voor formaaer: Saa Deres
Høi Velbaarenheds ikke nu ere efter Forgaaende Ansøgning
Hand overlader, og jeg Deres i Nyttesøgen forbliver
velbaarne Assistt vil ere medbedt ikke Corporal ikke
Skiønne ikke, til ere Deres Jeg ikke Jeg Velbaarenheds
midler, mens dermed imod gior paa Hand ere Jeg
skal ufortaabt Rigtighed Disciplin for ikke Regimentet
Hiemmel, ikke mere Jeg Kongl. Maj:t Forordning
tydelig eximerer Jeg mine Person, og ikke Corporalen
ikke Dependerer i nogen maade
af den Civile Jurisdiction, ikke Hand er ikke Vor-sidste
ikke, men Jeg ere Ledig Hand Deres ikke af Jeg
Kongl Maj:t gage, Jeg ere National Unter-officierer
Jeg ikke ikke, Hvorfor Jeg ere mindre
ikke ikke Estimerer.

Deres Velbaarenheds
jeg endnu Deres Høi Velbaarenheds Fair Assistents
og Decisum Forrig, og ikke Regne Jeg Deres

Naade søges til sidst for dette, paa det ey
i denne Sidste, efter mit sidste ønske, dennem
forrette mit Embede ydmyg og troeligen
med Landets Indbyggeres. Jeg Gunter
Jesus Jesu Jæi Velbaarenheds gunstige
Bøn og Resolution, Forbliver med
Høy Consideration og al Attime

Jesus Jæi ærværdigheds

Min Jæi Bønn Jr: Biscops

Tiinsthy Kyldigster
Tiinner

Krüger

Rönne
den 6 Oct 1742

Anno 1742 den 1 Septembr

Bossa dend da sagde Jord at Jord vj Jorde Jord Dorug[?] underdh Forordning af Dato 1735 d 9de December, Imden Corporalen Jon Lassen gik og Jord vdsta Jaa dend af sin, Jaa stulde de Gode Jorrend staa dend nigsom de Jordrunge, Imden Jelspurdte Hr Jr Berenhold og sagde at dett Jorrend Jaa Bord Hr Christes dagivning at Jorrd Jordrunge Jelde underdh Corporalen Hilles Jaa staar Jord Jrdt gik til Gudsord, Jorrd Jlorrdh Jord at Jord vj Kirken gik Andt Jelsor Jend Jom Jord Jrugang Gidt Jalde, og Jom underdh nr, Bad Jaa at Jorrdnelde Jaa Respect Jor Christe Krøse at Jord vj giorde dett af nogen Malitie, nnnr Jold Forordningen af 9de December 1735 Corporalen vj Andh Corporal Jon Lassen giorrn bekom Hilles Vorrdstanden Jaaledis Jom underdh Er bestaar i Jungd Jesteris af Jor Eludvdtrigirnde

Kone d 3 Sept
A 1742

A. P. Rømmen
N. E. Sonne

Copie

Ehrwürdige, Hochgelahrte, Hochzuehrende Herr Probst!

Ewr. Hochehrwürden ist mir und meiner Kirche Gemeine Corporal Jörgen Larsen, sein Lauf vor gegangen Pfingsttag sehr übel Haus Disciplin, die er uns und seinen Kindern beybringet? Hoch dero Ding, dem Herr Probsten Ursache ist, ich mich schwer drauf, er anlangen ich, da soll ich mich in die drauf Folge.

Ich verbleibe mit allen Ehrerbietungen

Ewr. Hochehrwürden

gehorsamster Diener

J. Bernhöft

Nye Kirke-Hus d gaard
d 15. September Ao 1747.

Ist Ditto vorstehendes Original bescheinigt
vor mich durch H. Ehrenfried Zeich J. Bücklaus.

C: A:

Anno 1742 den 1 Septembr var vi Underskrevne med
Corporal Jørgen Larsen for Hr Peder Præstes i Skyttersøgn for
at vaage som Præstes Fuldmegtige Jørgen Larsen, hvor da
Jørgen Larsens tilsigelse og Kald Præstes vor Fuldmegtige vidne
gjorde som nu vorder bevidnet og attest til Hr Agerbeck Præstes
i Kjøbenhavn Vogn vaa Fald blid Jørgen Larsen Pidste gang
gik til sit Jøy-Werdige altarens Sacramente hvor da Præstes
Hr Peder i Skyttern Vogn Fuldmegtige Jørgen Larsen vaa Landet
begynte at naar Landets Øvrighed først Kundt
vaa nogen Omstendighed vilde vi os gjøre Skrivt
vaa ret, men ikke kend i Bn vaar Skrivelse for bj
sig maae Folde mig nogen Forgjæves Tog og for ordinegyr

Datum Dag d 1te Sept. Dette Testerer Bj
1742

Mogens Pedersen.
Jens H B S Lundbye

Forfadd og Beklamme Hr Major Schor

Det er dennis Beklagendis Forbrydelse at jeg disse Gaar
Forsten-Tiggend Kjør-maal Med Lartha Terchels Daatter
Mon Sammesteds aflen Respective Krigs Ret for Grundt
for Aaben Laaen-Stue Stue-maal og der i Lagen anholdt
Kjør-maals Vaabner og Som jeg Individuelle Forser Dre-
ading i det Hans Kongelig Allernaades Sacramente mig Ind-
Skrevet Gage Som Forsten jeg Din Tagnet-Mat Quarter
Som Lauf Grandsen i Clemmen Tiggen for nærdest
Sad jeg Forsten- Mit anbefalede Corporalskab der i
Sagnad, og Forsten jeg og Tiggen at Sagen Straffen
Ihre ærbødigst Hr Agerbred at Hans Gilde anbage
Mig i sin Naadigste og gjøre Mig Overlagdig i Mor-
gen-multe det Hans Kongelig Allernaades Sacramente, Skal
Skee Sand at Lauf og Ihre Sagde mig Maar jeg For-
Skaffede Samme Sadel Som Tiggen i Mellem-Tagen
Som Skrift Papirs Gilde Sand Skaer for-rørte, Skar Som
jeg Sagde Denne Din Skammel Straf i Skjelds-Sagen og
Skulle Sadle Lie For Agerbred, Skad Dem jeg Skold
Skaer re- Mig Ærbødigst ytter-Som Dem Skaer For-Sag Lind
Naadig jeg Lemerke Dem i Straffens Hr Agers-Breds
Sand Dend 12te Søndag ytter Trinitatis, Som Som
Straffen Tyligfuldem Lid vil Skaer at ytterfor-Sam-
me-Sodsler Lind Skal, Skad Sand mig at Kammer Lie Sig
me Andem Gieng, Skaer jeg Ude igjen Kom Lie Sam-
me Anklagen Ude ytterfor Som Straffen at Gilde Straffen
Gilde For-Lige, Skor- da Straffen i Hr Agerbred Sagde

at dem sadel som mig sidst forskrevet som sogn
præstem i Nyekirkesogn dog ikke gyldig med som
den blev, mig mandt forskrevet som nu sadel
paa Remplet kapuer fløyel-plus mig rigtig 24 ß
kapuer- tagigrut anfalt sogn præstem i Nyekir-
sogn om mit fald Kommer og gyldig præst sadel
og tøiet som Hr Landsdommer mig sidst Commu-
nicerede og naar jeg kom da til præstem i Nyekirsogn
i lauch at mig skulde staa nu gyldig præst-
sadel paa som og til præstem Hr agri-buch i
Clemmenskirkesogn fløyel og præstem i Nyekirsogn
og skiste mig, og sagde at mig skulde gaa til
kammerskrædder og lade som forst skrifter dem paa
til Nyekirken præst at sand sidder skulle sidder
mig dem for-langt sadel, men som jeg kand
ikke for staa skal sligt ding til Kammer
kammerskrædders ende, saa skie mig forst
sagde at jeg kunde for maa at vidste mig
Deres Velbaarenheds Hr Majorens gode og
gunstige skiøn fri- ved Hand jeg for- skal
giør ydmygste Deres Velbaarenheds nu mit
Høitt Belef Gunstig- ved Deres Velbaarenheds
gode og Høygelige Assistense fløyel- Rest
jeg-lukkes Deres Velbaarenheds

Kiøbenhavn d 23 Augusti 1742

Underdanig-

Jørgen Carsen

Höj: Ädle ag Velbaarenne
Hr Obrist ag Commendant Krüge.

Efterdi jeg formedelst Hans Kundskabs Brevis Velbaarenhed Höj: respective af 3dje Cujus forvalder, ieg ikke med mindste Mine kunsten vil Velbaarne Hr Peder Bernstads: ved sagte, ask 3dje Sept: a.c. angaaende at hand ej: vilde følgende Vilkor bevilge at maatte sees mig for i klemme for en sag at afgiøre i Skindligsted. Det endnu af 10 Sept: ej: a. dat: at jeg endnu endnu vilde Maatte sees mig ej: til følgende, eller skriftlig ved Klemme sig, dersom, saasnart hand ej kunde eller vilde Maatte sees mig siester 6 Sept: efter dit brev af 3dje dito. Derfor, i stand Fuldmegtig Hand forvalder Corporal Jørgen Carsen at tilkiende sige Hagnet: Hr Kundskab unterm persvadere sam dit at komme til mig; eller til at svare mig, for mit siester Commando ej: 15 Sept: af skiellige mine Copie til Deres Velbaarenhed fremmed fal. ger billigt med de andre mig tilskikkede Documenter. forblivende

Höj: Ädle ag Velbaarenne
Hr Obrist ag Commendant
Krüge

Deres
underdanigste tienner
H. Bücklaug

Kiøge ej: 17 Sept:
1742.

Som vorgenannt Ungs officeer af St. Major Schous Compagnie Jydske Land, som regiments af mig selv adlydt, ch ikke af Jan med Barfod Friedl. Kaldes eganegne Hiemmaal, er ikke fuldt saa vidt maadt saa forsøgt sig; Paa samme mig ikke Lovlig Forsøg, og derved befunden at ikke er ikke fuldt ung, Efi ifølge af Hans Kongl. May.t allernaadigste forordning af 23. Decemb. 1735 ikke 3.te Articul, som handler sig paa forordningen af 29 Decemb 1696. og 9 Dec. 1735. Ukristagen Jane for Lærke og Kind Disciplin, har jeg ikke villet samme adlyde samme Denegere, men samme undertegnede. Rakkeby d. 27 Aug. 1742

Hans Kongl. May.t
Kiedammand ved Borgen, Kongelig Kammerherre
af Dragoneurs og Commendant
paa Bornholm.

adlyde ikke afsimeres.
Paa underdanigst
jeg underdanigst Hans høi velvordigheds Jeg mig afskediget
og Descisum samme, og ikke Lagen Kongen